

Sứ điệp Mười

Christ là sự hòa bình giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài để họ đồng-vui hưởng trong sự tương giao hầu có nếp sống Hội thánh-tổ sinh động và để tổng kết thành Giê-ru-sa-lem Mới là của lễ hòa bình chung cuộc

Đọc Kinh văn: Lê. 3:1-2; 6:12; 7:37; Phil. 4:5-7, 11-13; Gi. 12:1-3

- I. **Kết quả của việc vui hưởng Christ là của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ chuộc tội và của lễ chuộc sự mắc lỗi là để chúng ta vui hưởng Christ là của lễ hòa bình—Lê. 3:1-2; 6:12; 7:37:**
  - A. Chúng ta không nên cố gắng có sự hòa bình bằng nỗ lực của chính mình; càng cố gắng trong chính mình để có sự hòa bình, chúng ta càng ít có hòa bình; phương cách duy nhất để có sự hòa bình là vui hưởng Christ mỗi ngày—La. 14:17; 1 Cô. 12:3b; Êph. 3:16-17.
  - B. Có sự hòa bình là thước đo bày tỏ mức độ chúng ta vui hưởng Christ—1:2; đc. Mat. 11:28-30.
  - C. Chúng ta nên vui hưởng Christ ngay hôm nay và hãy quên đi hôm qua và ngày mai—6:25, 34; Phil. 3:13-14; Hê. 3:7-8, 13.
- II. **Christ là sự hòa bình giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài vì sự đồng vui hưởng của họ trong sự tương giao—đc. 1 Cô. 1:9:**
  - A. Người dâng của lễ hòa bình phải đặt tay mình trên đầu sinh tế, tượng trưng cho sự liên hiệp và đồng nhất hóa của người ấy với sinh tế; sự tương giao với Christ của chúng ta cũng là vấn đề đồng nhất hóa, tức là vấn đề chúng ta trở nên Ngài và Ngài trở nên chúng ta—Lê. 3:2, 8, 13.
  - B. Của lễ hòa bình được mô tả trong Lu-ca 15:23-24 bởi bò con mập là sự vui hưởng hòa bình giữa người cha tiếp đón, tức Đức Chúa Trời, và người con hoang đàng trở về, tức tội nhân.
  - C. Chúng ta cần học bí quyết vui hưởng Christ là của lễ hòa bình của chúng ta, tức sự hoà bình (hay bình an) của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết của con người—Phil. 4:12, 7; Gi. 16:33:
    1. Chúng ta phải học bí quyết làm thế nào để nhận Christ là sự sống, làm thế nào để sống Christ, làm thế nào để tôn đại Christ và làm thế nào để đạt được Christ trong mọi môi trường và trong mọi vấn đề—Phil. 4:11-13:
      - a. Chúng ta cần dâng những thỉnh cầu của mình *cho Đức Chúa Trời* biết, nói chuyện với Ngài và thảo luận với Ngài trong mọi sự—cc. 5-6; đc. G-suê. 9:14; Châm. 3:5-6.
      - b. “Những ai không biết bí quyết này sẽ cho rằng việc sống Christ là điều khó khăn. Thật ra, anh em chỉ cần thực hành nói chuyện với Chúa liên tục; rồi tự phát anh em sẽ sống Christ” (*The Organic Aspect of God’s Salvation*, Bản tiếng Anh, tr. 55)—Phil. 1:19-21a.
      - c. Kết quả của việc thực hành tương giao với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện là sự bình an của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời là sự bình an, được truyền vào chúng ta để chúng ta vui hưởng, là những điều cân bằng cho những rắc rối và thuốc giải độc cho những lo âu hầu cho Christ là sự khoan nhẫn của chúng ta được mọi người biết đến—4:5-7, 9; 1:20; La. 8:6; Gi. 16:33:

- (1) Qua sự tương giao với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện, chúng ta vui hưởng Đức Chúa Trời là dòng sông bình an và là người mẹ yên ủi—Ês. 66:12-13; đc. Ga. 4:26.
  - (2) Qua sự tương giao với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện, chúng ta vui hưởng Chúa là nơi núp gió, chỗ che bão táp, suối nước nơi đất khô, bóng của vầng đá lớn trong xứ mòn mỏi—Ês. 32:2.
2. Các mỹ đức của Christ cho kinh nghiệm của chúng ta trong Phi-líp 4:5-9 là sự biểu lộ của một đời sống sống Christ là sự bình an—1:19-21a; 2:5-13; 3:8-10:
    - a. Phao-lô xem sự khoan nhẫn và không lo lắng là hai phương diện đầu tiên của sự biểu lộ một đời sống sống Christ.
    - b. Lo âu, đến từ Sa-tan, là tổng thể của đời sống con người và là sự quấy rầy đời sống sống Christ của thánh đồ; sự khoan nhẫn, đến từ Đức Chúa Trời, là tổng thể của một đời sống sống Christ; hai điều này trái ngược nhau.
  3. “Hãy cho mọi người biết sự khoan nhẫn của anh em. Chúa đang gần”—4:5:
    - a. Sự khoan nhẫn là công bằng, suy xét với quan tâm, cân nhắc trong việc cư xử với người khác, không khắt khe trong việc đòi hỏi quyền lợi hợp pháp của một người; sự khoan nhẫn có nghĩa là chúng ta dễ dàng được thỏa mãn, thậm chí với điều nhỏ hơn điều mình đáng được hưởng nhận.
    - b. Theo kinh nghiệm Cơ Đốc, sự khoan nhẫn mang tính bao-hàm-tất-cả vì nó bao gồm mọi mỹ đức Cơ Đốc:
      - (1) Sự khoan nhẫn bao gồm tình yêu, kiên nhẫn, nhân từ, khiêm nhường, trầm ẩn, suy xét với quan tâm, thuận phục, sẵn sàng chịu nhường; nếu có mỹ đức bao-hàm-tất-cả này, chúng ta cũng sẽ có sự công chính và thánh khiết.
      - (2) Sự khoan nhẫn cũng bao gồm tự chủ, tiết chế, dịu dàng, thấu hiểu, cảm thông, khôn ngoan, thương xót, bình an, ngưỡng trông Chúa và thậm chí bao gồm mỹ đức thừa nhận rằng Chúa tể trị trong mọi điều.
    - c. Một người khoan nhẫn là người luôn tương thích, hành vi của người ấy luôn luôn thích hợp—đc. 2 Cô. 6:1a; 10:1; Phil. 1:19; Ês. 11:2.
    - d. Nếu khoan nhẫn, chúng ta sẽ có sự khôn ngoan và khả năng để cung ứng cho người khác điều họ cần; chúng ta cũng có sự hiểu biết đầy đủ để biết điều gì nên nói và nói khi nào—50:4-5; Cól. 1:28.
    - e. Khoan nhẫn là quan tâm xem người khác bị ảnh hưởng thế nào do điều chúng ta làm hay nói—2 Sử. 1:10.
    - f. Là mỹ đức bao-hàm-tất-cả, sự khoan nhẫn là chính Christ; vì Christ là sự khoan nhẫn nên đối với Phao-lô sống là khoan nhẫn—Phil. 1:21a:
      - (1) Để mọi người biết sự khoan nhẫn của chúng ta là để mọi người biết Christ, Đấng mà chúng ta sống và tôn đại, Đấng mà chúng ta nhận làm khuôn mẫu và là mục tiêu chúng ta theo đuổi.
      - (2) Chỉ Chúa Jesus là Đấng đã sống một đời sống đầy dẫy sự khoan nhẫn và chỉ Christ mới có thể là sự khoan nhẫn hoàn hảo của chúng ta ngày nay.
      - (3) Để sự khoan nhẫn của chúng ta được biết đến là sống một đời sống biểu lộ Christ là tổng thể của mọi mỹ đức phạm nhân.

- g. Ngay sau khi nói về sự khoan nhẫn, Phao-lô nói Chúa đang gần.
  - (1) Về phương diện không gian, Chúa ở gần chúng ta, sẵn sàng giúp đỡ; về phương diện thời gian, Chúa sắp đến, đến mau chóng—đc. La. 10:8-13.
  - (2) Việc Chúa đang gần chủ yếu chỉ về hiện diện của Chúa ở với chúng ta— Mat. 1:23.
- 4. “Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi điều, bởi cầu nguyện và cầu xin cùng với cảm tạ, hãy trình cho Đức Chúa Trời biết những điều anh em thỉnh cầu; và sự bình an của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết của con người, sẽ canh giữ lòng và tư tưởng của anh em trong Christ Jesus”— Phil. 4:6-7:
  - a. Từ liệu trong mọi điều chỉ về nhiều điều khác nhau xảy đến trên chúng ta mỗi ngày.
  - b. Cầu nguyện thì mang tính tổng quát, với sự thờ phượng và tương giao là thể yếu của sự cầu nguyện; cầu xin thì mang tính đặc biệt, cầu xin cho những nhu cầu cụ thể nào đó; cả sự cầu nguyện và cầu xin của anh em nên đi cùng với lời cảm tạ dâng lên cho Chúa.
  - c. Cho Đức Chúa Trời chỉ về chuyển động hướng đến, trong ý nghĩa của mối liên hiệp và tương giao sống động; do đó, ý nghĩa của việc cho Đức Chúa Trời ở đây là “trong mối tương giao với Đức Chúa Trời.”
  - d. Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ canh gác trước lòng và tư tưởng của chúng ta trong Christ, giữ chúng ta điềm tĩnh và bình tịnh; đời sống Cơ Đốc đúng đắn là đời sống điềm tĩnh, bình tịnh, bình an và yên ổn (1 Ti. 2:1-2; Ês. 30:15a); phương diện đầu tiên của đời sống sống Christ là bình tịnh—không ganh đua, hư không, làm bầm hoặc lí lẽ và không tranh luận, tranh cãi, tranh đấu với người khác.
  - e. Hãy để cho sự khoan nhẫn của anh em được biết đến thì song song với hãy để cho những thỉnh cầu của anh em được biết đến—Phil. 4:5-6:
    - (1) Nỗi lo âu của chúng ta có thể được chuyển thành khoan nhẫn bằng cách dâng mọi nhu cầu, mọi thỉnh cầu, cho Đức Chúa Trời, và bằng cách trò chuyện với Ngài; chúng ta chỉ nên nói với Ngài điều chúng ta cần; tức là nếu lo lắng hoặc lo âu, chúng ta cứ nên nói với Ngài.
    - (2) Việc chúng ta để Ngài biết là sự chuyển động hướng về Ngài; rồi sự trả lời của Ngài là sự ban phát của Ngài, tức sự hoà quyện chính Ngài với chúng ta thậm chí xảy ra trước khi Ngài trả lời thỉnh cầu của chúng ta; sự hoà quyện thực tiễn của thần tính với nhân tính được thực hiện bởi sự giao thông được mô tả trong câu 6.
  - f. Nếu muốn đời sống được giải phóng khỏi những lo âu, chúng ta cần nhận thức rằng mọi hoàn cảnh của chúng ta, tốt hay xấu, đều đã được Đức Chúa Trời ấn định để phục vụ chúng ta hầu hoàn thành phần định của chúng ta là đạt được Christ, sống Christ và tôn đại Christ—La. 8:28-29; Mat. 10:29-30; 2 Cô. 4:16-18.

III. Chúng ta cần học bí quyết làm thế nào để có nếp sống Hội thánh tổ sinh động là ngôi nhà của lễ tiệc, tức tiệc Christ là của lễ hòa bình, nơi mà Ngài và những người yêu Ngài có thể nghỉ ngơi và thỏa mãn—Gi. 12:1-3:

- A. Nếp sống Hội thánh này được sản sinh bởi sự sống phục sinh—11:43-44.
- B. Nếp sống Hội thánh này gồm những tội nhân đã được tẩy sạch—Mác 14:3.

- C. Nếp sống Hội thánh này nhìn bên ngoài thì nghèo nàn và khổ sở—Gi. 12:1; 16:33.
  - D. Nếp sống Hội thánh này là đời sống dự tiệc trong và cùng với hiện diện của Chúa—12:2; Công. 3:20a.
  - E. Nếp sống Hội thánh này có nhiều chị em hơn anh em—Gi. 12:2-3.
  - F. Trong nếp sống Hội thánh này có các chức năng của Ma-thê (chuyên cần phụng sự Chúa), La-xa-rô (làm chứng về sự sống phục sinh), Ma-ri (đổ ra tình yêu tuyệt đối của bà dành cho Chúa)—cc. 12:2-3, 9-11.
- IV. Sự vui hưởng Christ là của lễ hòa bình trong đời sống hằng ngày của chúng ta và trong nếp sống Hội thánh sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới là của lễ hòa bình chung cuộc—Khải. 21:2:**
- A. *Giê-ru-sa-lem* nghĩa là “nền của sự bình an.”
  - B. Giê-ru-sa-lem Mới là Đức Chúa Trời Tam Nhất làm sự hòa bình của chúng ta, sự an toàn của chúng ta.
  - C. Toàn bộ Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là một thực thể hòa bình.